

عنوان مقاله:

بررسی ساختار روایی طرح رمان کافه پیانو اثر فرهاد جعفری بر اساس الگوی کنش نشانه معنا شناختی گریماس

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور مرکز سنج، سندج، ایران

خلاصه مقاله:

کافه پیانو نخستین اثر فرهاد جعفری است که فضای داستانی آن در کافه ای می گذرد؛ در این مقاله با مشخص کردن پیرفت های رمان، شیوه های روایتگری نویسنده را بر اساس روش ساختارگرایی بر مبنای نظریه گریماس مورد بررسی و ارزیابی قرار داده ایم تا بتوانیم با بررسی ساختار داستان به ژرف ساخت آن و پیوند درونمایه با نحوه روایت گری داستان پی ببریم. گریماس، بنیانگذار شاخه فرانسوی نشانه شناسی، طرح جدید و نظام مندی برای تحلیل داستان ارائه کرده است. او با رویکرد کل به جزء گرایانه، مقوله های کلی به نام کنشگر ارائه می دهد. الگوی ساده و در عین حال نظام مند او لایه های زیرین و ژرفساخت روایت را برطرف می کند. ژرف ساخت رمان مورد بحث در این پژوهش به نوعی حاوی زمان پریشی و تنهایی است. شیوه فصل بندی کتاب و انتخاب راوی و شخصیت های داستان با این ژرف ساخت تناسب دارد. راوی خود محور اصلی داستان است؛ از زوایه دید اول شخص با گذراندن روزگار خود در کافه و نوشتن کتابش به هویت دوباره خود باز می گردد. رمان کافه پیانو برجستگی خود را مدیون ایفای نقش هنرمندانه شخصیت های اثر به ویژه راوی و دخترش می باشد که نبض اصلی را به دست گرفته اند.

کلمات کلیدی:

کافه پیانو، ساختارگرایی، روایت، الگوی کنش، گریماس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/950105>

